

sådant salg er undtaget fra forordningen, jfr. dennes art. 2, nr. 3. Det er dog herved en betingelse, at salget kun omfatter æg af vedkommende producents egen produktion og sker til den endelige forbruger og til dennes eget forbrug.

Som nævnt i mit svar af 23. marts 1972 på det ærede udvalgs spørgsmål nr. 3 er det hensigten at drøfte udformningen af bestemmelserne på dette område med de interesserede organisationer, herunder særlig Æggesport-Udvalget, der efter det oplyste lægger stor vægt på at få lejlighed til at udtale sig herom.

ad b.

Det er ikke under overvejelse at begrænse det frie salg af æg fra stalddør, i det omfang dette hidtil har været tilladt, så meget mindre som dette salg må forventes at gå tilbage, når den særlige økonomiske fordel ved unddragelsen af hjemmemarkedsafgift opføres ved hjemmemarkedsordningens bortfald.

Derimod kan der være anledning til at overveje, om det ikke vil være til skade for den samlede produktion og omsætning af æg samt mindre betryggende for forbrugerne, såfremt ægproducenterne får adgang til — ud over det traditionelle stalddørssalg — at forhandle æg i ubegrænset omfang uden at iagttage de detaljerede krav, som den organiserede æghandel er underkastet.

Producenternes salg af æg på offentligt marked vil næppe få noget større omfang her i landet, hvorimod der kan tænkes en betydelig konkurrence med de godkendte pakkerier fra større ægproducenter, der sælger æg direkte til forbrugerne med levering på disses bopæl.

Der synes at være gode grunde til at begrænse producentsalget, således at det kun kan ske til private husholdninger i snævrere forstand, medens salg til fælleshusholdninger, f. eks. hospitaler, plejehjem o. lign. institutioner, forbydes. En sådan begrænsning er efter det oplyste gennemført i Holland, hvor der endvidere er fastsat minimumskrav til kvaliteten af æg, der sælges direkte fra producent.

Spørgsmål 11:

Til supplerung af oplysningerne i ministerens svar på spørgsmål nr. 8 ønskes oplyst,

hvilke krav der stilles til æg, der sælges under mærket „ekstra“.

Svar:

Æg, der sælges under mærket „ekstra“, er æg af klasse A, der er særlig friske. Disse æg skal indsamles mindst 2 gange ugentlig hos producenterne, og sortering og pakning må kun finde sted på pakkerier, der er særligt registreret hertil.

Æg mærket „ekstra“ må under ingen omstændigheder være porelukkede, og højden af luftblæren må ikke være over 4 mm. Salget finder sted i pakninger, der er forsynet med en banderole, hvorpå ordet „ekstra“ er trykt. Banderolen skal fjernes senest syv dage efter pakkedatoen, der skal være angivet på pakningen.

Spørgsmål 12:

Kan ministeren oplyse, hvilke regler han er sindet at fastsætte for salg af æg direkte fra producent?

Svar:

Som nævnt i mit svar af 18. april 1972 på det ærede udvalgs spørgsmål nr. 10 må det anses for betænkeligt af hensyn til såvel produktionen og omsætningen af æg som til forbrugerne, såfremt det tillades ægproducenter i ubegrænset omfang at sælge æg direkte til forbrugere uden om de autoriserede ægpakkerier, idet et sådant salg ikke vil blive omfattet af den garanti for æggenes kvalitet og sundhedstilstand, som Fællesskabets handelsnormer giver for æg, der passerer pakkerierne.

Det er derfor min hensigt at anvende myndigheden i lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 7, til at begrænse producentsalget af æg til dets nuværende omfang, jfr. § 1, stk. 1, 3. og 5. pkt., i den nugældende ægllov.

Spørgsmål 13:

Da det over for udvalget er oplyst, at 10-15 pct. af de på de autoriserede ægpakkerier modtagne æg frasorteres som æg af sekunda kvalitet, spørges, om ministeren kan bekræfte, at der er tale om en frasortering af den nævnte størrelse.

Det bedes endvidere oplyst, hvor stor en del af disse æg der er uegnede til almindeligt forbrug i husholdningerne.